

## **La nidificació del repicatalons (*Emberiza schoeniclus witherbyi*) a l'Empordà**

Àlex Ollé Torner



*Emberiza schoeniclus witherbyi*.

Foto: Sergi Sales

**Comitè Avifaunístic Empordanès (CAE): Carlos Alvarez-Cros, Marc Bertran Fàbregas, Joan Budó Ricart, Albert Burgas Riera, Àlex Ollé Torner, Joan Ventura Linares.**

Citació recomanada: Ollé, À. 2012. La nidificació del Repicatalons (*Emberiza schoeniclus witherbyi*) a l'Empordà. Comitè Avifaunístic Empordanès.

La població reproductora de repicatalons a Ibèria, és formada per dues subespècies: *E. s. lusitanica* i *E. s. witherbyi*. Ambdues catalogades com “en perill d’extinció” en l’últim Llibre vermell (Madroño, González & Atienza, 2004). Malgrat que els mateixos autors escriuen que els límits de distribució no s’acaben de conèixer amb exactitud, es pot afirmar que la subespècie *witherbyi* només és present al nord-est d’Ibèria i Balears, encara que s’assenyalen poblacions en zones humides del sud-oest francès (Cramp & Perrins 1994). La població peninsular d’aquesta subespècie està estimada al voltant de 200 parelles (Atienza & Copete in Martí & del Moral, 2003). Així, la població catalana resultat de l’últim atlas dels ocells nidificants de Catalunya dona unes xifres de 70-130 parelles (Bigas & Copete in Estrada *et al.*, 2004).

Per tant, les poblacions reproductores a Catalunya, bàsicament al delta de l’Ebre i l’embassament d’Utxesa, són molt importants vers la viabilitat de la població mundial d’aquesta subespècie, que és considerada un endemisme espanyol per alguns autors (Byers *et al.*, 1995).

Sembla que a les comarques empordaneses hi havia una població reproductora rara i irregular, tant a l’Alt com al Baix Empordà (Martínez, in Muntaner, Ferrer & Martínez-Vilalta, 1983). Aquesta població es repartia entre el PNAE i les immediacions de les basses d’en Coll, Baix Ter, i es va extingir de manera simultània a ambdós indrets a mitjans dels anys vuitanta (Martí-Aledo, com. pers.). L’única dada relativament recent d’aquesta subespècie és la captura d’un mascle realitzada durant la campanya d’anellament de primavera, al PNAE, dins el programa Piccole Issole per en Sergi Sales, l’any 2006, sense saber la data exactament.

## **AGRAÏMENTS**

Vull agrair a tots els observadors les citacions realitzades i registrades, ja que sense el seu esforç no s’hauria pogut portar a terme aquest document. En especial a Carlos Alvarez pels seus comentaris i revisió del text i també a Sergi Sales per haver cedit la imatge que il·lustra el text.

## **REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES**

- Bigas, D. & Copete, J.L. 2004. Repicatalons *Emberiza schoeniclus*. In Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, L. & Herrando, S. (eds.). Atlas dels ocells nidificants de Catalunya 1999-2002. Pp.546-547. Institut Català d’Ornitologia (ICO)/Lynx Edicions, Barcelona.
- Byers, C., Olsson, U. & Curson, J. 1995. Bunting and sparrows: a guide to the buntings and North American Sparrows. Sussex: Pica Press.
- Cramp, S. & Perrins, C.M. (eds.). 1994. Handbook of the Birds of the Europe, the Middle East, and North Africa: The Birds of the Western palearctic. Vol. VIII. Crows to Finches. Oxford: Oxford University Press.
- Madroño, A., González, C., Atienza, J. C. (eds.). 2004. Libro Rojo de las Aves de España. Dirección general para la Biodiversidad-SEO/BirdLife. Madrid.
- Martí, R. & del Moral, J.C. 2003. Atlas de las Aves Reproductoras de España. Madrid: Dirección General Conservación de la Naturaleza-Sociedad Española de Ornitología.
- Martínez, I. Repicatalons *Emberiza schoeniclus*. In Muntaner, J., Ferrer, X. & Martínez-Vilalta, A. 1983. Atlas dels ocells nidificants de Catalunya i Andorra. Barcelona: Ketres Editora.